

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____
на № _____ від _____

Рішення № _____ від “ _____ ” _____ 2016 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Порядку оцінювання діяльності органів із сертифікації для індивідуального затвердження колісних транспортних засобів, партій частин та обладнання» (далі – проект наказу), а також документи, що надані до нього листом Міністерства інфраструктури України від 07.06.2016 № 5177/18/14-16.

За результатами розгляду проекту наказу та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проект наказу розроблено з метою врегулювання питання щодо процедури оцінювання діяльності призначених Мінінфраструктури відповідно до Порядку призначення, відмови у призначенні та анулювання призначення органу із сертифікації для індивідуального затвердження колісних транспортних засобів, партій частин та обладнання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 липня 2016 року № 419, органів із сертифікації для індивідуального затвердження колісних транспортних засобів, нових та таких, що були у користуванні, партій частин та обладнання.

Однак, проект наказу не може бути погоджений з огляду на наступне.

У пункті 1.4 проекту Порядку оцінювання діяльності органів із сертифікації для індивідуального затвердження колісних транспортних засобів, партій частин та обладнання (далі – проект Порядку) зазначено мету, з якою здійснюється оцінювання діяльності призначеного органу, що не поглинає у повному обсязі підстави для проведення такого оцінювання, передбачені пунктом 1.2 проекту Порядку.

Отже, доцільно врахувати усі підстави для проведення оцінювання та доповнити пункт 1.4 проекту Порядку відповідними нормами.

Разом з тим, необхідно провести розмежування між повноваженнями і функціями Мінінфраструктури та Комісії Міністерства інфраструктури України з питань забезпечення Женевської Угоди 1958 року (далі – Комісія) та

визначення строків надання призначеними органами інформації. Так, в контексті пункту 2.3 та пункту 2.5 проекту Порядку спостерігається дублювання прав та повноважень Мінінфраструктури і Комісії, зокрема, щодо витребування ними інформації та надання або відмови у наданні такої інформації відповідними органами чи посадовими особами.

Враховуючи вищевикладене, у норми проекту Порядку доцільно внести зміни, що дадуть змогу виокремити статус Комісії, як консультативно-дорадчого органу, на прийняття рішень якого не впливає Мінінфраструктури.

Крім того, положеннями проекту Порядку не визначено механізму початку роботи Комісії та процедури отримання Комісією документів для проведення оцінювання діяльності призначеного органу від Мінінфраструктури.

Пунктом 2.5 проекту Порядку пропонується встановити, що у процесі проведення оцінювання діяльності призначеного органу Комісія зобов'язана, зокрема, у разі невиконання або неналежного виконання керівником чи посадовою особою призначеного органу *вимог робочої групи* вказати про це в протоколі із зазначення дати, часу, місця та інших відомостей щодо таких фактів.

Разом з цим, пунктом 2.7 проекту Порядку передбачається, що керівник та уповноважені ним посадові особи призначеного органу під час оцінювання його діяльності мають право, зокрема, надавати в письмовій формі пояснення, зауваження або заперечення до висновків *робочої групи*.

Однак, поява в контексті проекту Порядку терміну *«робоча група»* може бути не однозначною для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта, оскільки положеннями проекту Порядку *не визначено мету створення, склад, повноваження відповідної робочої групи*.

В доповнення зазначаємо, що не можливо у повному обсязі оцінити, як безпосередньо проблему, так і ефективність запропонованого способу її вирішення, *оскільки аналіз регуляторного впливу до проекту наказу не відповідає вимогам* Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (далі – АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також

обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з тим, в АРВ при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише формальним словесним описом проблеми (*практично не визначено проблему, яку пропонується розв'язати запропонованим регуляторним актом*). Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Крім того, зазначене в розділі I АРВ твердження щодо відсутності впливу регуляторного акту на інтереси держави не є справедливим, оскільки положення проекту наказу направленні на врегулювання питання щодо процедури оцінювання призначених органів, яке буде здійснюватись державними органами, а саме Комісією Мінінфраструктури.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Натомість, задекларовані розробником цілі державного регулювання не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ, є абстрактними та не вимірюваними. Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник формально визначивши альтернативи (1-збереження ситуації, яка існує на цей час та 2-прийняття проекту наказу), обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них. При цьому, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 2 до Методики.

В АРВ розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту, так і

внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінено, які організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання їм чинності.

При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником також не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи витрати держави не є оптимальними і не містять ознак корупційних ризиків.

Крім того, в АРВ до проекту наказу М-Тест, згідно з Додатком 4 до Методики, не проведено, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, не оцінено витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання, та, як наслідок унеможлиблю визначення необхідності вирівнювання питомої вартості навантаження між суб'єктами великого, середнього та малого підприємництва шляхом запровадження компенсаторних механізмів для суб'єктів малого підприємництва.

Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведено обов'язкових показників результативності регуляторного акту, таких як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта.

Крім того, розробником наведено недостатню кількість додаткових показників, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта, та не наведено їх прогнозне значення. Зазначене є порушенням вимог Методики, яка передбачає, що слід визначити не менше ніж три кількісних

показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Крім того, розробником не наведено прогнозних показників результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі.

В порушення вимог пункту 12 Методики у розділі ІХ «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» розробником не визначені заходи, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме, вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

Таким чином, розробку проекту наказу здійснено з порушенням принципів державної регуляторної політики адекватності, ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308.

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Порядку оцінювання діяльності органів із сертифікації для індивідуального затвердження колісних транспортних засобів, партій частин та обладнання».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

К. М. Ляпіна